

РЕШЕНИЕ
№ 408
гр.Перник, 13 ноември 2013 г.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд – Перник, в публично заседание проведено на осемнадесети октомври през две хиляди и тринадесета година, в състав:

СЪДИЯ: Слава Георгиева

при секретаря И.И.***, като разгледа докладваното от съдията административно дело № 247/2013 г. по описа на съда, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145 и следващите от Административно процесуалния кодекс /АПК/.

Производството е образувано по повод жалба от П.К.В.,*** против решение № 1 от 11.02.2013г. на МКВП при МС от приложение № 1 към т. 53”б” под т. 2240, с което ѝ е предоставена възстановителна помощ за подпомагане възстановяване на жилището ѝ, засегнато от природно бедствие. Излагат се доводи, че акта не съответства на целта на закона и отпуснатото ѝ обезщетение е в занижен размер. С жалбата се иска атакуваното решение да бъде изменено и да ѝ се предостави разликата до пълния размер на оценката, направена от лицензиария оценител въз основа на конструктивното становище и представляваща действителните вреди нанесени на жилището ѝ в следствие на станалото на 22.05.2012г. земетресение с епицентър на територията на община Перник. Жалбата се поддържа, като се изтъква, че предоставената помощ е недостатъчна да се възстанови напълно къщата.

Ответникът по жалбата-Междуведомствена комисия за възстановяване и подпомагане при Министерски съвет на Република България чрез процесуалния си представител пледира за отхвърляне на жалбата като неоснователна.

Административен съд Перник, като разгледа образуваното пред него дело и взе предвид представените от страните писмени доказателства, намира за установено следното:

По допустимостта:

Жалбата е процесуално допустима. Подадена е в законоустановения срок по чл. 149, ал. 1 от АПК и от лице, разполагащо с активна легитимация да оспори атакувания акт. По същество с акта се засягат негови права и интереси и същото има правен интерес да поиска изменението му. Срокът за обжалване е започнал да тече от датата на получаване на писмо с изх. № 13/Д-973 от 05.03.2013г., приложено по делото ведно с обратна разписка удостоверяваща връчването му. Отделно от това в самия акт няма указание пред кой орган и в какъв срок се обжалва, то съответния срок на обжалване се удължава на два месеца, съгласно чл. 140, ал. 1 от АПК, от което следва, че също жалбата е депозирана в законоустановения срок. С тези доводи се отхвърля искането на процесуалния представител на ответника по жалбата за оставяне без разглеждане на жалбата и за прекратяване на производството по делото като недопустимо в условията на чл. 159, т. 5 от АПК.

Видно от съдържанието на оспореното по съдебен ред решение на МКВП при МС, същото съставлява волеизявление да се предостави възстановителна помощ, във връзка с преодоляване на последиците от земетресението на 22.05.2012г.. В това

производство, съгласно изискванията на Закона за защита при бедствия и на правилника за организацията ѝ, Комисията взема решение за отпускане на целевите средства от републиканския бюджет за предотвратяване, овладяване и преодоляване на последиците от бедствия и контролира целевото им разходване. Горното предполага, че атакуваното решение има белезите на индивидуален административен акт по определението дадено в чл. 21, ал. 1 от АПК и за същия е допустимо осъществяването на съдебен контрол за законосъобразност. Твърденията на ответника по жалбата в смисъла, че тези актове не подлежат на съдебен контрол не се споделят. Доводи в тази връзка директно се извличат от нормите на Конституцията на Република България, която е върховен закон и другите закони не могат да ѝ противоречат, а разпоредбите ѝ имат непосредствено действие. Всеки гражданин има право на защита, когато са нарушени или застрашени неговите права или законни интереси, съгласно чл. 56 и съгласно важния и съществен конституционен текст на нормата на чл. 120, ал. 2 от Конституцията на РБ, според който гражданите и юридическите лица могат да обжалват всички административни актове, които ги засягат, освен изрично посочените от закона. Именно, предвид ролята и значението на общата клауза, настоящия състав съобразявайки се и с практиката на Конституционния съд, който винаги е тълкувал ограничително възможността да се изключи съдебното обжалване на административните актове, която допуска чл. 120, ал. 2, както и с широкия обхват на понятието индивидуален административен акт приема, че тази категория актове не са изключени от съдебна проверка за законосъобразност и за тях важат общите правила на АПК и специалните разпоредби на Закона за защита при бедствия и подзаконовите актове по прилагането му.

По основателността:

С молба вх. № 104 от 22.05.2012г. до Кмета на община Перник жалбоподателката е поискала да се сформира комисия, която да извърши оценка на щетите на жилището ѝ. Към молбата си е приложила копие от акт за собственост, удостоверение за данъчна оценка на имота и декларация, че жилището ѝ е единствено.

В изпълнение на правомощията си по чл. 65 от ЗЗБ, Кмета на община Перник е обявил бедствено положение, въвел е в изпълнение общинския план за защита при бедствия и е издал заповед за сформирание на екипи от експерти, които да извършат оглед и да направят оценка на вредите на засегнатите от земетресението жилищни имоти на физически лица. По делото е налична експертна оценка, в която са описани видът и характерът на вредите, изготвена въз основа на конструктивно становище. За извършване на описаните строително-ремонтни дейности оценката е в размер на 3731 лева.

От писмо изх. № 102-07-363 от 07.02.2013г. е видно, че е свикано заседание на МКВП при МС на 11.02.2013г. и е определен дневния му ред. Към писмото е приложен доклад за предоставяне на средства от републиканския бюджет за преодоляване на последиците от бедствия, изготвен от секретаря на Комисията, съгласно чл. 9, т. 3 от Правилника. В доклада са предложени две проектни решения, с първото да се утвърди целево финансиране в размер на 32 737 967 лева, съгласно приложение № 1 и № 2 и с второто – да се откаже целево финансиране на група лица съгласно приложение № 2. За нанесени вреди на конструкцията на сградата е прието принципно решение да се предоставя помощ в размер на 70 на сто от оценката на вредите без в нея да се включват довършителни работи и дограми, тъй като те не са свързани с устойчивостта на сградата. Докладът в този му вид е приет от МКВП при МС на заседанието на 11.02.2013г. и няма основание да се счита, че е незаконосъобразен. С решение № 1 от 11.02.2013г., от приложение № 1 към т. 53”б” под т. 2240, МКВП при МС е

предоставила възстановителна помощ за подпомагане възстановяване на жилището на жалбоподателката, засегнато от природно бедствие в размер на 2499 лева.

При така установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи:

Законът за защита при бедствия урежда осигуряването на защитата на живота и здравето на населението, опазването на околната среда и имуществото при бедствия. Защитата при бедствия се извършва на национално, областно и общинско ниво и се осъществява чрез подпомагане и възстановяване, съгласно чл. 5, т. 3 от ЗЗБ. Целта на закона е пострадалите лица да бъдат подпомогнати чрез предоставяне на неотложна и възстановителна помощ и да се извършат неотложни възстановителни работи след бедствие. За оптимизиране дейността по възстановяване и подпомагане е създадена МКВП при МС, която взема решение за отпускане на целевите средства от републиканския бюджет за предотвратяване, овладяване и преодоляване на последиците от бедствия и контролира целевото им разходване, съгласно чл. 56 от ЗЗБ. Възстановителната помощ за пострадали от бедствие лица се предоставя при условия, по ред и в размери, определени с правилника по чл. 54, ал. 6 от ЗЗБ.

Атакувания акт, предмет на настоящото производство е издаден в особено производство, характерното, за което е, че същото се развива между МКВП и Кмета на общината по строго разписани правила в специалния Закон за защита при бедствия и подзаконовите нормативни актове по прилагането му. Актът е издаден от компетентен орган-МКВП при МС и спор между страните в тази връзка няма. Подписан е от председателя на комисията и секретаря, от което следва, че същият е валиден. Издаден е в писмена форма и има необходимото съдържание посочено в чл. 30 от ПОД на МКВП при МС, доколкото специалната правна уредба не изисква мотивиране на акта при позитивно решение. За да се произнесе по искането, с което е сезиран органът е приел, че е налице обявено бедствено положение, че същият е компетентен да се произнесе по искането, че същото е придружено от необходимите документи по чл. 28, ал. 1 от правилника и е внесено по реда на чл. 28, ал. 2 от Кмета на общината. То следователно искането е прието за редовно и отговарящо на изискванията на правилника и се е дължало произнасяне по него.

В административното производство за предоставяне възстановителна помощ административния орган следва да се съобразява със законоустановените принципи и да действа прозрачно, бързо, последователно и предвидимо. Не подлежи на доказване и е безспорно в случая, че населението на цялата община Перник и всички държавни институции се изправиха пред природно бедствие, което нанесе много поражения върху сградния фонд и на общината и на физическите лица и като цяло държавата се оказа изненадана/неподготвена и действаща бавно. За предотвратяване, овладяване и преодоляване на последиците от бедствия в Закона за държавния бюджет за 2013г. са предвидени 70 мил. лева. Тъй като става въпрос за разпределяне на средства директно от централния бюджет МКВП при МС следва стриктно, прецизно и при равни условия да се произнася. Изготвените в хода на административното производство доказателства имат сила и пред съда и същите като неоспорени от страните се ценят в цялост. Въз основа на тях се приема, че размерът на предоставената помощ е определен в размер на 70% от оценката на експерт оценителите, съгласно приетия доклад, без в нея да се включват довършителни работи и дограми. Доказателствената тежест в случая е за ответника по жалбата, който успя да докаже, че определения размер на помощта за възстановяване е 70% от оценката на експерт оценителя, съобразена с конструктивното становище или дължимата се помощ за подпомагане е в предоставения размер.

Искането, с което е сезиран състава е да се предостави обезщетение за действително претърпените вреди установени в експертната оценка приложена по

делото. С оглед на това ще се отбележи, че в случая става въпрос за помощ от държавния бюджет и задължението на държавата е да предостави помощ, да подпомогне пострадалото лице чрез строителни материали, чрез извършване на строителни услуги или му предостави средства, с които да възстанови част от щетите по имота си. Тя няма законово задължение да обезщети пострадалото лице напълно за нанесените му действителни вреди, тъй като тя не действа като застрахователно дружество, нито е в условията на чл. 36 от правилника. При това положение се налага извода, че актът съответства и на целта на закона, а именно да се подпомогнат физическите лица, които са засегнати от бедствие, което в случая е сторено.

С оглед изложеното настоящия състав приема, че атакувания акт е издаден в предписаната от закона форма, постановен е от компетентния орган, действащ като административен орган, при спазване на разписаните в ПОД на МКВП при МС административно производствени правила и при съобразяване с материално правните разпоредби, както и е съобразен с целта на закона. За жалбоподателката липсва правен интерес да иска отмяната му, тъй като до определения размер за подпомагане същият е благоприятен за нея, поради което в тази си част жалбата следва да бъде оставена без разглеждане в условията на чл. 159, т. 4 от АПК, а искането за изменение на решение № 1 от 11.02.2013г. на МКВП при МС от приложение № 1 към т. 53”б” под т. 2240 ще се отхвърли като неоснователно по изложените по-горе съображения.

Страните не претендират разноски, поради което не се присъждат такива.

Водим от изложеното, съдия при Административен съд Перник

Р Е Ш И:

Оставя без разглеждане жалбата на П.К.В.,***, в частта, с което се иска отмяна на решение № 1 от 11.02.2013г. на МКВП при МС от приложение № 1 към т. 53”б” под т. 2240, с което ѝ е предоставена възстановителна помощ.

Отхвърля оспорването на П.К.В.,***, в частта, с което се иска изменение на решение № 1 от 11.02.2013г. на МКВП при МС от приложение № 1 към т. 53”б” под т. 2240.

Решението може да се обжалва в 14 дневен срок от съобщаването му на страните чрез Административен съд Перник до Върховен административен съд на Република България.

Съдия:/п/